

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **Z. P.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen JUDr. Miroslavem Bartošem, advokátem,
sídlem Bílinská 1, 400 01 Ústí nad Labem,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupen Mgr. Vladimírem Škodou, advokátem,
sídlem Masarykovo náměstí 193/20, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2019, č. j. KUUK/164801/2019/DS,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 29. 11. 2019, č. j. KUUK/164801/2019/DS, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru správního, (dále jen „magistrát“) ze dne 3. 4.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2019, č. j. MMUL/SPO/RŘ/50690/2019/Zup-22 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím magistrát podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče ke dni 29. 11. 2018. Žalobce současně navrhoval, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce namítal, že se správní orgány v dostatečné míře nevypořádaly se všemi uvedenými důvody, v nichž je spatřováno porušení základních principů fungování správního posuzování konkrétních případů a taktéž právo na nezávislé posouzení takovýchto případů. Napadené rozhodnutí ve své výrokové části nese významné vady, které znemožňují jeho přezkoumatelnost, a s výrokovou částí rozhodnutí se nelze celkově ztotožnit, jelikož výrok rozhodnutí naprosto nereflektuje průběh celého správního řízení a celkový stav věci, která je předmětem řízení. Správní orgány se v průběhu řízení naprosto nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů. Žalobce měl za to, že záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče nemůže být potvrzen pouze na základě oznámení o uložení blokové pokuty, ale pouze na základě detailního posouzení jednotlivých pokutových bloků a rozhodnutí, k nimž se předmětná oznámení vztahují. Pokutové bloky musí být řádně vyplněny ve všech náležitostech, tedy hlavně především: jméno, příjmení, datum narození, přestupky musí být popsány textem, ze kterého vyplývá naplnění skutkové podstaty přestupkového jednání, musí obsahovat razítko zmocněného orgánu a podpis přestupce. V popisu skutku na pokutovém bloku musí být jasně uvedeno i místo spáchání přestupkového jednání a jiné rozhodné skutečnosti. Například tedy u překročení nejvyšší povolené rychlosti musí být zřetelné, zda sankcionovaná rychlost uvedená v rozhodnutí je uvedena po odečtu tolerance měřicího zařízení, či jaká byla nejvyšší povolená rychlost v úseku. Především v rámci popisu přestupkového jednání uvedeného na pokutovém bloku musí být uveden přesně a nezaměnitelně popis přestupkového jednání odpovídající příloze zákona o silničním provozu. Pokud je tedy sankcionovaným jednáním překročení rychlosti, popis přestupkového jednání ve formátu „R“ rozhodně není ustálenou zkratkou pro překročení rychlosti, tedy rozhodnutí s takovýmto popisem je zjevně nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobně nelze považovat za způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče takové rozhodnutí, u kterého je přestupkové jednání nepřipoutání se bezpečnostními pásy jako řidič, na pokutovém bloku popsáno jako „nepřipoután BP“. Dále žalobce namítal, že se správní orgány návrhy na doplnění dokazování a jejich provedení zcela ignorovaly.
3. Žalobce uvedl, že správní orgány jsou povinny dodržovat princip předvídatelnosti ve své úřední činnosti, a mají tedy povinnost posuzovat stejné případy shodně a rozhodovat ve skutkově obdobných případech totožně. Za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení žalobce byly v minulosti mnohokrát označeny obdobné případy řešené i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje, kdy tyto v obdobných právních věcech rozhodovaly v odvolacích řízeních a reálně se zabývaly otázkou způsobilosti jednotlivých rozhodnutí pro záznam do bodového hodnocení řidiče. Takový postup z pohledu legislativy a ve světle aktuální judikatury je nejen správný, ale především nutný, neboť rozhodnutí v blokovém řízení je nutno vnímat nikoliv jen jako „stvrzenku o zaplacení pokuty“, nýbrž především jako rozhodnutí a správní akt, který může mít a má nedozírné následky v osobnostních právech účastníka. Pakliže se žalovaný v rozhodnutí omezil toliko na důvod, že uvedená rozhodnutí krajských úřadů nemají žádnou souvislost

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

s předmětným řízením, jelikož jsou správní orgány vázány pouze právními předpisy, případně judikaturou a na každý případ je nutno hledět jako na specifický a konkrétní, tudíž nelze k předešlým rozhodnutím odlišných krajských úřadů přihlížet, nelze s takovým závěrem souhlasit.

4. K jednotlivým pokutovým blokům ze dne 29. 11. 2018, 21. 11. 2018, 7. 6. 2018 a 15. 8. 2017 žalobce ve všech případech shodně uvedl, že v kolonkách č. 1 – 4 není přesně ztotožněna osoba přestupce, kdy údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zcela přesně vypsaný požadované údaje, např. požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující. V kolonce č. 5 není přesně zjištěna doba spáchání přestupku, kdy zde není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku jsou vlivem zápisu nečitelné a nejsou uvedeny kompletně. Dále v rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce není úplný, resp. uveden v nesrozumitelné zkratce. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. V kolonce č. 6 je opět uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se žalobce dopustil a opět nevyplývá jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy. V kolonce č. 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti. V kolonce č. 8 není zcela zřetelná výše uložené sankce číslem a slovy, a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný. V kolonkách č. 9 - 11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis žalobce, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v řízení příkazem na místě. Žalobce měl za to, že se správní orgány v dostatečné míře nevypořádaly s argumenty žalobcem tvrzenými během celého správního řízení a ani nezjišťovaly žalobcovy rodinné, osobní a majetkové poměry.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Uvedl, že správní orgán příslušný k provádění záznamu bodů nenese důkazní břemeno ohledně prohlášení viny či nevinu řidiče, neboť toto řízení již bylo pravomocně ukončeno a toto pravomocné rozhodnutí magistrát pouze zaznamenal do registru řidičů. Předmětem řízení o odvolání proti rozhodnutí magistrátu o námitkách tedy není otázka přezkumu konkrétních deliktů jednání řidiče a jim odpovídající právní kvalifikace přestupků, o kterých pravomocně rozhodly příslušné policejní orgány nebo obecní úřady s rozšířenou působností. Podotkl, že magistrát si před vydáním rozhodnutí opatřil pokutové bloky, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupků, jež byla podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Žalovaný shledal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných příkazových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v příkazovém řízení, tudíž žalobcem zmíněná hypotetická chyba lidského faktoru ani zvláště správních orgánů v projednávané věci nenastala.

Ústní jednání

6. Právní zástupce žalobce při jednání konaném dne 23. 3. 2022 odkázal na písemné vyhotovení žaloby a navrhl, aby byla rozhodnutí správních orgánů zrušena a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
7. Právní zástupce žalovaného při tomtéž jednání konstatoval, že žaloba je nedůvodná. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl, přičemž náhradu nákladů řízení neuplatnil.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nereflektoval odvolací námitky. Soud k tomu uvádí, že porovnal obsah blanketního odvolání a doplnění odvolání žalobce a žalobou napadené rozhodnutí a konstatuje, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí adekvátně reagoval na všechny odvolací námitky žalobce obsažené v doplnění odvolání. Pokud žalobce zcela obecně namítal, že žalobou napadené rozhodnutí ve své výrokové části nese významné vady, které znemožňují jeho přezkoumatelnost, a s výrokovou částí rozhodnutí se nelze celkově ztotožnit, jelikož výrok rozhodnutí naprosto nereflektuje průběh celého správního řízení a celkový stav věci, která je předmětem řízení, soud s touto námitkou nemůže souhlasit. Výroková část žalobou napadeného rozhodnutí je zcela v souladu s § 68 odst. 2 správního řádu, jsou jasně označeni účastníci řízení, je tam obsaženo, co je předmětem odvolacího řízení a jsou tam uvedena právní ustanovení, podle nichž žalovaný rozhodl. Zcela srozumitelný a odpovídající zavedené praxi odvolacích orgánů je též výrok rozhodnutí žalovaného, z něhož je zřejmé, že bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí magistrátu a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
11. Zcela nedůvodná je též námitka žalobce, že se správní orgány nezabývaly jednotlivými návrhy žalobce v dostatečné míře, případně tyto návrhy na doplnění dokazování a jejich provedení zcela ignorovaly. K této nekonkrétní námitce je nutno říct, že žalobce v celém řízení jako důkazy navrhl magistrátu v podání ze dne 10. 12. 2018 toliko to, aby si vyžádal rozhodnutí, na základě kterých byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů. Tomuto důkaznímu návrhu magistrát vyhověl, neboť si kopie pokutových bloků, podle nichž došlo k záznamu bodů žalobci do registrů řidičů, opatřil a učinil je součástí správního spisu. Žádné jiné důkazní návrhy žalobce v průběhu správního řízení neučinil.
12. K obecné námitce, že správní orgány nezjišťovaly rodinné, osobní a majetkové poměry žalobce, soud podotýká, že správní orgány v tomto řízení nebyly povinny z úřední

povinnosti zkoumat majetkové a osobní a rodinné poměry žalobce, neboť žalobci nebyla rozhodnutím správních orgánů uložena žádná finanční sankce, a žalobce se ani před správními orgány nezmínil, že by požadoval, aby hodnotily jeho majetkové, rodinné a osobní poměry, neboť jejich rozhodnutí jsou nepřiměřeným zásahem do jeho osobního života a z jakých důvodů.

13. Žalobce též namítal, že se žalovaný řádně nevypořádal s rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Jihočeského kraje, které však žalobce blíže nespecifikoval a ani je správním orgánům nedoložil. K těmto nespecifikovaným rozhodnutím žalovaný na straně 6 žalobou napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že správní orgány jsou při rozhodování vázány zákony a jinými právními předpisy a judikaturou, v žádném případě žalovanému nepřisluší svá rozhodnutí opírat o rozhodnutí jiných krajských úřadů, neboť každý případ má svá specifika, která je nutné brát na zřetel. Z uvedeného podle názoru zdejšího soudu zřetelně plyne, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Jihočeského kraje řádně vypořádal, přičemž zároveň zodpověděl i námitky zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů.
14. Nad rámec potřebného odůvodnění soud na tomto místě odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017-57, v němž Nejvyšší správní soud vypořádával argumentačně podobnou námitku ve skutkově obdobné věci, od níž nemá žádný důvod se ani v nyní projednávaném případě zdejší soud odchýlit. Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*správní praxí zakládající legitimní očekávání se dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, č. 1915/2009 Sb. NSS, rozumí „ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů.“ Jak ovšem vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2010, č. j. 6 Ads 88/2006 - 159, č. 2059/2010 Sb. NSS, správní praxe opírající se o nezákonný výklad nemůže zpravidla založit legitimní očekávání u adresátů správy, že tak bude setrvale postupováno i do budoucna. I kdyby Krajský úřad Moravskoslezského kraje skutečně v některých svých rozhodnutích ve věcech námitek proti záznamu bodů v registru řidičů v plném rozsahu přezkoumával zákonnost původních rozhodnutí o přestupcích, jak naznačuje stěžovatel, nejednalo by se o setrvalou správní praxi žalovaného a tedy způsobilou založit legitimní očekávání pro řízení vedené jiným krajským úřadem, zde Krajského úřadu Jihočeského kraje. Pokud by různé krajské úřady jako odvolací orgány rozhodovaly odlišně, nevzniklo by stěžovateli žádné legitimní očekávání, neboť takové nevznikne z neustálené praxe. Dále pak, jak vyplývá z výše uvedeného, by stěžovatelem tvrzená praxe Krajského úřadu pro Moravskoslezský kraj byla v rozporu se zákonem, a tedy by se jí stěžovatel nemohl úspěšně dovolávat. Navíc však ze žalobcem předloženého rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014 (totéž rozhodnutí přikládal stěžovatel k žalobě i v nyní projednávaném případě, pozn. soudu), nevyplyvá, že by tento úřad rozhodoval způsobem, který je prezentován v kasační stížnosti. Na str. 3 uvedeného rozhodnutí totiž Krajský úřad Moravskoslezského kraje uvádí, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů „[p]řezkumná činnost (...) směřuje k posouzení zákonnosti provedení tohoto záznamu, tedy k posouzení, zda jednání, pro které byla přestupci pravomocně uložena sankce, je zařazeno do bodového hodnocení (...) a jsou splněny podmínky pro záznam bodů v registru řidičů. Z tohoto pohledu by naopak bylo v rozporu se zákonem, pokud by se příslušný obecní úřad (...) neřídil pravomocnými rozhodnutími resp. blokovými pokutami“. Z tohoto citátu se jednoznačně podává, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje ve své praxi postupuje zcela v souladu se zákonem, jak jej vykládá judikatura Nejvyššího správního soudu, a jak byl též aplikován v nyní projednávané věci žalovaným.“*

15. Soud shrnuje, že shledal napadené rozhodnutí jako přezkoumatelné.
16. Před vypořádáním dalších námitek žalobce soud předesílá, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení zákonem stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
17. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchaní přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.
18. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
19. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že „*oznámení policie, na základě kterých je*

prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“ Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.

20. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení žalobních námitek. Žalobce v žalobě svými konkrétními námitkami zpochybňoval pokutové bloky ze dne 29. 11. 2018, 21. 11. 2018, 7. 6. 2018 a 15. 8. 2017, na jejich základě mu byly zaznamenány body v registru řidičů. Soud se proto zabýval tím, zda jsou s ohledem na uplatněné žalobní námitky tyto pokutové bloky způsobilými podklady pro záznam bodů v registru řidičů.
21. Jak již bylo uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Soud dále uvádí, že presumpce správnosti rozhodnutí ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.
22. Soud prostudoval pokutové bloky ze dne 29. 11. 2018, 21. 11. 2018, 7. 6. 2018 a 15. 8. 2017 a shledal, že jsou v nich uvedeny stručné slovní popisy přestupkového jednání a dále údaje o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil a podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován.
23. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ...

[pokud se] *jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.*“

24. Zdejší soud neshledal žádný důvod se od uvedených závěrů jakkoli odchýlit, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobce bylo v pokutových blocích ze dne 29. 11. 2018, 21. 11. 2018, 7. 6. 2018 a 15. 8. 2017 identifikováno natolik přesně, že bylo možné podřazení daného jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů.
25. Z bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 15. 8. 2017, č. B 0041894, na částku 1 000 Kč, soud zjistil, že žalobce jako řidič vozidla reg. značky X dne 15. 8. 2017 v 15:25 hodin v Ústí nad Labem v ulici Přístavní na silnici I/30 na km 21,139 ve směru na Děčín nedal přednost při přejíždění z pruhu do pruhu, čímž porušil povinnost stanovenou v § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Pokutový blok obsahuje také tomuto porušení odpovídající slovní popis přestupkového jednání. Z uvedeného pokutového bloku je tak zjevné, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se pachateli přestupku za tento přestupek připíše pět bodů. Soud tedy nemá žádné pochybnosti o tom, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován.
26. Z bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 7. 6. 2018, č. B 0101760, na částku 500 Kč, soud zjistil, že žalobci byla dne 7. 6. 2018 v obci Ústí nad Labem v ulici Litoměřická u zastávky MHD Ovčácká stezka v 7:53 hodin jako řidiči motorového vozidla reg. značky X naměřena rychlost 63 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona. Pokutový blok obsahuje také tomuto porušení odpovídající slovní popis přestupkového jednání „R 50/66/63“, neboť žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která byla stanovena v daném místě na rychlost 50 km/h.
27. Z bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 29. 11. 2018, č. B 0569518, na částku 500 Kč, soud zjistil, že žalobci byla dne 29. 11. 2018 v obci Ludvíkovice u domu č. p. X na silnici I/13 ve 12:27 hodin jako řidiči motorového vozidla reg. značky X naměřena rychlost 62 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona. Pokutový blok obsahuje také tomuto porušení odpovídající slovní popis přestupkového jednání „R 50/65/62“, neboť žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která byla stanovena v daném místě na rychlost 50 km/h.
28. Z uvedených pokutových bloků ze dne 7. 6. 2018 a 29. 11. 2018 je tak zjevné, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se pachateli přestupku za tento přestupek připíše dva body. Soud poznamenává, že je běžnou praxí správních orgánů, že uvádí tři číselné údaje ve spojení se slovem rychlost (někdy zkráceno též pouze na „R“), z nichž první představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě, druhý naměřenou rychlost vozidla a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření. Soud tedy nemá žádné pochybnosti o tom, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován.
29. Z bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 21. 11. 2018, č. C 0784588, na částku 300 Kč, vyplynulo, že žalobce jako řidič motorového vozidla reg. značky X dne 21. 11. 2018 ve 13:20 hod. v Teplicích na silnici I/8 u prodejny Opel nebyl připoután bezpečnostním

pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, v pokutovém bloku popsaného takto: „*Nepřipoután za jízdy bezpečnostním pásem – řidič. § 6/1 a) z. č. 361/2000 Sb.*“ Z uvedeného pokutového bloku plyne, že se žalobce dne 21. 11. 2018 dopustil přestupkového jednání spočívajícího v porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž již samotné uvedení tohoto ustanovení v pokutovém bloku vede podle názoru soudu k jednoznačnému závěru, že řidič motorového vozidla porušil povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, neboť v tomto ustanovení není žádná jiná povinnost řidiče, či jiné osoby, upravena. Pokutový blok ze dne 21. 11. 2018 obsahoval také slovní popis uvedeného přestupkového jednání [„*Nepřipoután za jízdy bezpečnostním pásem – řidič. § 6/1 a) z. č. 361/2000 Sb.*“]. I z uvedeného pokutového bloku je tak zjevné, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se za porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem zaznamenají pachatelé tohoto přestupku tři body.

30. Soud dále uvádí, že ve všech výše uvedených pokutových blocích je jako přestupce identifikován žalobce, a to vždy jménem a příjmením a datem narození, jeho totožnost byla ověřena dle občanského průkazu (č. X), popř. i číslem řidičského průkazu, přičemž na pokutových blocích je též obsažen zřetelný podpis přestupce. Dané pokutové bloky obsahují též údaje týkající se policisty, který vyplnil předmětný pokutový blok (je vždy uvedeno přinejmenším služební číslo) a je vždy zřetelně uvedena jak doba spáchání přestupku (datum i čas), tak místo spáchání přestupku, jak je u každého z výše rekapitulovaných pokutových bloků jasně uvedeno, je specifikována i forma zavinění (u všech bloků na pokutu jako nedbalost). Předmětné bloky na pokutu jsou čitelné, a je z nich tudíž i zřejmá výše sankce i místo jejich vydání, jak je ostatně výše uvedeno. I z tohoto pohledu jsou pokutové bloky ze dne 15. 8. 2017, 7. 6. 2018, 21. 11. 2018 a 29. 11. 2018 způsobilým podkladem pro provedení záznamu v registru řidičů. Pro posuzovanou věc je totiž podstatné, že konkrétní jednání žalobce, za která mu byly uloženy pokuty bloky na pokutu ze dne 15. 8. 2017, 7. 6. 2018, 21. 11. 2018 a 29. 11. 2018, jsou v těchto blocích popsány natolik jednoznačně a určitě, že nejsou zaměnitelné s jiným jednáním.
31. Soud zdůrazňuje, že výčtem typových vad pokutových bloků bez vztahu ke konkrétním v posuzované věci relevantním podkladům, který žalobce učinil součástí žaloby, se pro jejich obecnost nezabýval. Následně sice žalobce namítl i vady konkrétních částí (kolonek) všech bloků na pokutu, obsahově jsou však i tyto námitky opět pouze obecné a neobsahují žádné konkrétní tvrzení o natolik závažné vadě, která by činila pokutové bloky nezpůsobilými podklady pro záznam bodů ve smyslu shora citované judikatury.
32. Soud shrnuje, že žalobce neuvedl žádné konkrétní námitky, jimiž by zpochybnil skutečnost, že se dopustil přestupků spáchaných dne 15. 8. 2017, 7. 6. 2018, 21. 11. 2018 a 29. 11. 2018. Omezil se pouze na obecné tvrzení o absencích náležitostí bloků na pokutu. Jelikož tedy žalobce kvalifikovaným způsobem netvrdil, že se přestupků nedopustil, a správní spis obsahoval podklady, na základě nichž bylo možné učinit jednoznačný závěr o přestupcích, pro které byly žalobci v blokovém řízení uloženy pokuty, jsou námitky zpochybňující výše uvedené bloky na pokutu nedůvodné.
33. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani

jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 23. března 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu